

slas på längre eller kortare tid. Americaner de, som komma från America. Creoler kallas alla, som födas uti Vest-Indien eller Colonierne, deras Föräldrar måge vara af hvad nation, sländ eller fårg som helst.

De *svarta*, som kallas Negrar eller Slafvar, äro antingen nykomne från Africa, eller Creolska.

Nykomne Negrar eller Slafvar ifrån Kusten Guinée uti Africa, äro af minsta värdet, emedan de äro ovane vid Climatet, okunnige i språken och oförfarne uti arbete; men allt som de varit länge uti Vest-Indien, visa sig qvicke och lydige, så stiga de uti priset. En sådan nykommen slaf kan köpas för 10 eller 12 Moit.

Creolska Negrar eller Slafvar, äro de, som födas uti Vest-Indien; från barndomen vane vid språk, arbete, Climat och feder, då de äga en frisk kropp och stadig hålsa, äro qvicke och lydige, så kan en af desse säljas och betalas med 20 eller 24 Moit.

Slafvar eller *Negrar* äga merendels alla en stark kropp, och god hålsa, hvilket torde til någon del komma af deras starka och stadiga arbete, simpla och med mindre konst tilredda föda, och brist på allt öfverflöd. Efter naturlig Lag och månskeligt samvete, böra desse olyckelige människor anses, som et offer för ägarens lätja, snålhet och omänsklighet, samt för en stor del af

af Europeernas öfverflöd; de blifva ofta och af mången försedde med så usel föda och underhåll, samt drefne uti så starkt och ständigt arbete, at de äro värre handterade än oskålige dragare eller kreatur.

Slafvarnes föda är ganska ringa, och intet svarande emot en människas behof. Uti Staden gifves af flera, til Arbetslafvarna 4 eller 5 Dogg om dagen uti spispenningar; men om Söndagen få de intet, om de icke vela arbeta den dagen, som de öfriga; Pastor *Thunborg* var den enda, som jag hörde gifva sina Slafvar spispenningar om Söndagen, så väl som de öfriga dagarna, dock måtte de arbeta til kl. 8 eller 2:ne timmar om förmiddagen.

Deras *kläder* äro ännu af ringare värde; en Arbetslaf äger ofta intet mer, än et par gamla byxor och en söndersliten hatt; hela den öfriga kroppen är bar; en Slafvinna brukar en liten korrt kjortel eller något tyg, som hon binder kring länderna och räcker sedan neder emot knån; detta utgör all deras prydnad, lycka at hvarken Climat eller öfverflöd fodrar mer; men deras bara kropp är underkastad flera svårigheter, såsom at blifva under arbete stucken och sönderrifven af flera sorter taggige trån och växter, eller upbränd genom saften af det förgiftiga Mancinellträdet, hvilken, om den kommer på bara kroppen, fräter och bränner som skedvatn.

De *Slafvar*, som passa up uti husen, äro försedde med något bättre kläder och föda, än de, jag förut nämnt.

Fria Negrar kallas sådane, som antingen hafva köpt sig fria från slaveri, eller deras husbonde och ägare gifver dem friheten, eller ock genom beblandning med hvita människor, då deras barn efter många generationer kunna blifva ansedde och få samma rättigheter som hvita.

I anseende til blandning få de flera och olika namn, alt efter Föräldrarnes färg och grader, som de aflas och födas utaf, hvilket af följande kan inhämtas.

<i>Sambo</i> eller <i>Cabre</i> af	Negrinna	och	Mulat.
<i>Mulat</i>	—	Negrinna	— hvit.
<i>Mestive</i>	—	Mulat	— hvit.
<i>Quarteron</i> eller			
<i>Mamblou</i>	—	Mestive	— hvit.
<i>Greif</i>	—	Mestive	— Mulat.
<i>Qvinteron</i>	—	Mamblou	— hvit.
<i>Blanc</i>	—	Qvinteron	— hvit.

Ehuru väl de 3 sista grader äro til färgen lika så hvita och ibland hvitare än mången Europee, så räknas de likväl icke, enligt Le Code de lois de la Martinique, för hvita, och kunna således i följe af nyssnämnde Lag icke njuta samma privilegier, som de, hvilka äro vårkeligen hvita eller födde af Europeiska Föräldrar.

De